

[Thøstrup.]

ganske særlig grad er således beskaffet, at de burde have været behandlet ved lov og ikke ved bevilling — formløs bevilling — i finansudvalget.

Der er allerede af det ærede medlem hr. Henry Christensen anført en række grunde derfor. Det skal jeg ikke komme ind på, men jeg skal nøjes med ganske kort at søge at nævne, hvilke grunde jeg finder taler meget stærkt for, at netop disse sager bør fremkomme som lovforslag og ikke som formløse bevillingsansøgninger. For det første drejer det sig om store bevillinger. Dernæst drejer det sig om bevillinger, der strækker sig over flere finansår. Det angår oprettelsen af helt nye institutter og institutioner. Det er forslag, der har en betydelig interesse for offentligheden, og endelig forekommer det mig, at det også må spille en rolle, at et stort og betydningsfuldt mindretal i finansudvalget har udtalt sig imod, at disse forslag behandles formløst i finansudvalget.

Jeg kan derfor slutte mig til det, som det ærede medlem hr. Henry Christensen har anført, og anbefale, at man stemmer for det af ham stillede dagsordensforslag.

Lannung: Jeg kan også takke for den højtærede undervisningsministers redegørelse, jeg kan anbefale at stemme for det sidst stillede dagsordensforslag, og jeg skal præcisere vore grunde herfor.

Vi er i mit parti af den principielle opfattelse, at forslag om bevilling til nye projekter af en vis størrelsesorden i almindelighed bør fremsættes her i tinget ved det, man i forespørgslen kalder egentlige lovforslag — vi må vist hellere sige særskilte lovforslag — og at det samme i almindelighed bør gælde særlig betydelige bevillingsforslag. Det er jo også sket f. eks. ved lovforslaget om et nyt rigshospital og lovforslaget om polyteknisk læreanstalts flytning. Vi finder, at de forskellige fagministre så vidt muligt bør følge denne fremgangsmåde, og vi ser gerne, at man i alle instanser lægger sig på sinde, at praksis indrettes i overensstemmelse hermed. Men vi finder ikke, at der her bør gælde en absolut og rigoristisk regel, idet der til enhver tid med henblik på en foreliggende sag bør ske en overvejelse med hensyn til hvilken frem-

gangsmåde der bør anvendes. Den bør bygge på et konkret skøn ud fra alle foreliggende omstændigheder, herunder et skøn over, om der er særlige grunde til at afvige fra hovedreglen, f. eks. fordi det haster og der kan ske skade ved ikke at vælge den hurtigst mulige vej, eller af andre gode grunde, herunder de forskellige grunde og faktorer, som den højtærede undervisningsminister fremførte. Heri er vi ganske enige med den højtærede undervisningsminister.

Det er derfor ikke muligt at udforme aldeles faste regler, som kan virke tilfredsstillende under alle forhold, og det er også givet, at oppositionen ikke kan bestride, at de skiftende regeringer — også og ikke mindre regeringer af deres egne partier — har handlet nøjagtigt på linje med disse synspunkter og de synspunkter, den højtærede undervisningsminister fremførte. Sædvanen har været den samme, det tror jeg ikke man vil benægte hos oppositionen.

Det må da heller ikke overses, at venstre og konservative i adskillige tilfælde også i den senere tid på ingen måde har levet op til eller taget konsekvensen af den regel, de nu så gerne vil hævde så stærkt. Jeg skal dokumentere dette ved at nævne, at en bevilling på 3 mill. kr. til en rets- og politibygning i Lyngby, en bevilling på ikke mindre end 13 mill. kr. til et sandpumperfartøj og en bevilling på 2,3 mill. kr. til et yderligere færgeleje i Frederikshavn blev tiltrådt i finansudvalget af både venstre og konservative i sidste del af året i fjor. Endvidere, at en bevilling på 6,6 mill. kr. til udvidelse af tandlægehøjskolen i København i år er tiltrådt i finansudvalget i hvert fald med de konservatives stemmer, og at en bevilling på 6 mill. kr. til udvidelse af Hirtshals havn blev tiltrådt både af venstre og konservative så sent som sidst i maj i år. Og det i alle de nævnte tilfælde uden krav om lovforslag. Jeg kan også nævne, at den store bevilling til lufthavnsbyggeriet i Søndre Strømfjord uden krav om lovforslag blev tiltrådt af finansudvalgets formand, og han er dog vist stadig en slags venstremand. Det skal også siges, at hvis venstre og konservative nu ønsker at være og at handle så principfast, som de gerne vil give det udseende af, havde det været det eneste naturlige, ja, mere end det, så havde det været en simpel pligt i ethvert tilfælde